

Бути зрячим серцем

Що значить бути зрячим серцем?
І як нам це й про це сприймать?
Буквально, чи умовно, дверці
В серці до Бога відкривать?

Дає, коли самі берем ми
В трудах постійних, вдень й вночі,
Ніколи не прийде воно саме нам,
Хоч гопки скач, а хоч й кричи.

Бо зір звичайний часто бреше,
Сумнівна в нас вся вочевидь:
Десь щось припудрить, щось причеше,
А треба те - давно змінить

Так ми й не бачим об'єктивно,
Коли нам зцілення всі йдуть
Від Вищих із світів тих дивних,
Що нас лікують і спасуть.

Зла від добра не відрізняєм
Там, де їх є глибинна суть,
Не хочем знать, тому й не знаєм,
Не може все те довго бути.

Курячої, та вже й людської
Вже не допустим більше ми,
Бо Царство Боже тільки з бою
Візьмем, й позбудемось п'ятьми.

Ці всі питання в нас одвічні,
Вони були завжди і є,
Нема людей без них, не риторичні,
Лиш в серці зір, нам Бог й дає,

Лиш той в нас зір – безпомилковий,
І він ніде й не підведе,
Ним бачить можем всі основи
Без фальші вже ні в чім, й ніде.

Було б нам, та ми все не бачим,
Бо світ земний і Світ Тонкий
Нам часто фальш, як всім незрячим,
Дають завжди, як свій сувій.

Спасуть всіх тих, хто того вартий,
Хоч ми все й робим навпаки,
Де сум живе, - там для нас жарти,
Де радість, - там лиш сум взнаки.

Давно вже треба до прозріння,
Прозріння в серці нам всім йти,
Ми ж квіти з Божого насіння!
Як вже позбудемсь сліпоти

Й відкриє серце в нас дорогу,
Яка не схибить вже ніде.
Дав Бог для того Агні Йогу,
Вона лиш в дійсний світ й веде!